

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ اپریل ۲۰۱۹

تلاش "غنی احمدزی" جهت تخریب کار "خلیلزاد"

۱

شنبه- ۱۷ حمل ۱۳۹۸ - کابل: در کنار خبرهای کشت و کشتار طالبان و حملات آنها به ده ها منطقه خرد و بزرگ، یکی از مهمترین خبرهای امروز، احضار نماینده دولت پاکستان به وزارت خارجه دولت دست نشانده، و تهدید آنها به سایر "گزینه های روی میز" می باشد، در یادداشت امروز خواهم کوشید اندکی در این مورد روشنی بیندازم:

۱- نخستین مسأله عامل تشدید تنشج در روابط بین دولت دست نشانده و پاکستان در مقطع کنونی است. تا جایی که ظاهر قضایا نشان می دهد، تنشج کنونی زمانی عرض اندام نمود که صدراعظم پاکستان سه هفته قبل در اوج سردرگمی های "باندراگ" و بی اطلاعی آنها از محتوای حقیقی مذاکرات طالب و خلیلزاد، طرح حکومت موقت را به میان انداخت. این صحبت "عمران خان" هرچند در آغاز به نحوی از جانب سفیر امریکا مقیم افغانستان نیز مورد مناقشه قرار گرفت و حتا مقام مذکور، "عمران خان" را تلویحاً نادان گفت، مگر بعد تر وزیر خارجه امریکا تقریباً در حمایت از صحبت های "خلیلزاد" که از نقش مثبت پاکستان در آن پروسه یادآوری نموده بود، سخنان سفیرش را تلطیف نموده با بیان این که موضع پاکستان را در روند مذاکرات "مثبت" ارزیابی نمود به ارتباط سخنان "عمران خان" تنها گفت که "سازنده نیست".

۲- برخورد دولت پاکستان به احضار سفیرش به وزارت خارجه در واقعیت امر اهانت آمیز تر از صحبت های "عمران خان" بود. زیرا آنها به جای اعزام سفیر، یک تن از کارمندان پاکستانی پائین رتبه سفارت را که عنوان "شارژدافیر" سوم سفارت را با خود یدک می کشد، به وزارت خارجه افغانستان فرستادند، در واقع عملاً به "صلاح الدین ربانی" گفتند که تو و امثال تو که پدران تان آستانبوس ما بوده اند، کوچکتر از آنید که سفیر ما را دعوت نمائید.

۳- بیانات معاون سخنگوی وزارت خارجه افغانستان که به جای "غنی احمدزی"، "عبدالله عبدالمود" و حتا "صلاح الدین ربانی" وزیر خارجه دولت دست نشانده، علیه "عمران خان" صحبت نمود نه تنها از لحاظ عرف دیپلماتیک دال بر بی اهمیت بودن قضیه می باشد بلکه بار توهین به مقام طرف مقابل را نیز با خود حمل می نماید. علاوتاً ادبیات به کار رفته در سخنان "جناب معاون سخنگو" که در این اواخر زیاد "میدانداری" می کند، یعنی طرح "سایر گزینه های روی میز" باز هم تقلید میمون وار از ادبیات تهدید آمیز امریکا می باشد.

وقتی امپریالیسم امریکا در مواجهه با رقباء و دشمنان بین المللی خود صحبت از "سایر گزینه ها روی میز" می کند، در واقع به طرف اعلام می دارد، که ماشین نظامی سرکوبگر و نابودکننده امریکا در عقب این سخنان ایستاده است، یعنی طرف را مستقیماً به حملات نظامی تهدید می نماید، حال وقتی معاون سخنگوی وزارت خارجه افغانستان آن ادبیات را به کار می برد با در نظرداشت ناتوانی و ضعف دولت دست نشانده از لحاظ نیروی نظامی با پاکستان، تنها چیزی که به جناب معاون سخنگو انسان گفته می تواند، دادن یک "جرت" به بزرگی تالار وزارت خارجه به ایشان است.

تمام توانائی آنها این خواهد بود که سفیر خودشان را از پاکستان بخواهند و سفیر پاکستان را نیز از افغانستان اخراج نمایند. گذشته از این که در انجام چنین کاری تا چه حدی توفیق خواهند یافت، هرگاه موفق هم شوند، مگر با این کار زمین به آسمان می خورد و یا برگی از درختی می افتد که معاون سخنگوی وزارت خارجه بدان دست می یازد؟ با در نظرداشت این که روابط و نفوذ پاکستان در اعماق تاروپود دولت دست نشانده، عمیقتر و پیچیده تر از آن است که داشتن و یا نداشتن سفیر بر آن تأثیر بگذارد، چیزی که "باندارگ" و تمام زمامداران دولت دست نشانده خوب متوجه آن اند، پس ابراز چنین تهدیدی باید مصرفش در جایی دیگر باشد که دولت دست نشانده از بیان آن خودداری می ورزد.

ادامه دارد